

KLAGANDE

Finansinspektionen

MOTPART

AA

Ombud: Advokat Ola Lidström

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 27 juni 2018
i mål nr 9543-18, se bilaga A

SAKEN

Sanktionsavgift enligt lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s
marknadsmisbruksförordning

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

1. Kammarrätten upphäver förvaltningsrättens dom och fastställer
Finansinspektionens beslut den 26 mars 2018.

2. Kammarrätten avvisar AA yrkande om ersättning för kostnader
i målet.

YRKANDEN M.M.

Finansinspektionen yrkar att kammarrätten ska fastställa Finansinspektionens beslut den 26 mars 2018 och för fram bl.a. följande. Förvaltningsrätten har konstaterat att den aktuella transaktionen har anmälts till Finansinspektionen efter den stadgade tredagarsfristen i artikel 19.1 i EU:s marknadsmissbruksförordning och att en överträdelse av förordningen därmed har skett. Bestämmelsen om att Finansinspektionen får välja att avstå från ingripande på grund av särskilda skäl finns i 5 kap. 17 § lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning, KompL. De skäl som förvaltningsrätten angett i sin motivering, att överträdelsen inte har haft eller kunnat ha några konkreta eller potentiella effekter på det finansiella systemet, är omständigheter som ska beaktas vid val av ingripandeåtgärd och vid bestämmande av storleken på en eventuell sanktionsavgift enligt 5 kap. 15 och 18 §§ KompL.

Att den aktuella anmälan varit mindre än en handelsdag sen och att det därmed funnits förutsättningar för Finansinspektionen att avstå från ingripande är knutet till bedömningen av huruvida en överträdelse kan anses som ringa. Enligt förarbetena är ringa överträdelser sådana överträdelser som framstår som bagatellartade (prop. 2016/17:22 s. 391). Storleken på transaktionen innebär att överträdelsen inte kan betraktas som bagatellartad och att den därmed inte heller kan anses vara ringa. Finansinspektionen anser inte heller att överträdelsen är ursäktlig, vilket enligt förarbetena skulle kunna vara fallet om det är uppenbart att överträdelsen begåtts av ett förbiseende (prop. 2016/17:22 s. 391).

Finansinspektionen anser att det saknas förutsättningar att avstå från ingripande. Överträdelsens konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet är en sådan omständighet som beaktas vid fastställande av sanktionsavgiftens storlek. Förvaltningsrätten har felaktigt kommit fram

till att överträdelsen inte har haft eller kunnat ha några sådana konkreta eller potentiella effekter. Förvaltningsrätten har sedan konstaterat att överträdelsen därmed inte medfört någon skada och att någon faktisk handel på värdepappersmarknaden inte har kunnat ske fram till att anmälan gjordes. Informationen i insynsregistret är inte endast viktig för sådan handel som sker på marknadsplatserna utan ligger även till grund för investerare som agerar utanför dessa genom s.k. OTC-handel. Förseningen har således inneburit att sådana aktörer inte haft korrekt informationsunderlag under den följande helgen och fram till dess att anmälan registrerades. Dessutom är fullständig och korrekt marknadsöppenhet en förutsättning för aktörernas förtroende för marknaden och särskilt förtroendet hos företagens aktieägare (skäl 58 i EU:s marknadsmissbruksförordning). Det står enligt Finansinspektionens mening klart att överträdelsen i vart fall haft potentiella effekter på det finansiella systemet och att förtroendet för marknaden har äventyrats. Det går därmed inte att dra slutsatsen att överträdelsen inte medfört någon skada.

AA anser att överklagandet ska avslås och yrkar ersättning för kostnader i målet. Han för fram bl.a. följande. Finansinspektionen hänvisar till två exempel på särskilda skäl som anförs i förarbetena och tycks mena att dessa exempel skulle vara en uttömmande uppräkningslista. Detta är givetvis inte syftet med den aktuella bestämmelsen. Det vore även anmärkningsvärt om det inte skulle föreligga möjlighet att avstå från ingripande om överträdelsen inte haft vare sig konkret eller potentiell effekt på det finansiella systemets stabilitet. Mot bakgrund av att det varken var möjligt att verkställa överlåtelse av bolagets aktier eller att lägga en sälj- eller köporder gällande bolagets aktier under den följande helgen och fram till dess att anmälan registrerades var någon konkret eller potentiell effekt på det finansiella systemet inte möjligt under den aktuella tiden.

Förtroendet för värdepappersmarknaden grundas bl.a. på att affärer på värdepappersmarknaden kan ske med lika och fullständig tillgång till

relevant information. Finansinspektionen menar att det skulle sakna betydelse för effekterna på det finansiella systemet att såväl handeln på Nasdaq First North som värdepapperssystemet var stängt under den aktuella tiden. Det åberopade uttalandet i skäl 58 i EU:s marknadsmissbruksförordning ska ses i sammanhanget att marknadsöppenhet, även avseende transaktioner utförda av personer i ledande ställning hos emittenter, är en förutsättning för en fungerande handel i marknadsnoterade värdepapper. Av detta följer motsatsvis att i avsaknad av handel i marknadsnoterade värdepapper krävs inte marknadsöppenhet. Det är detta samband som kommer till uttryck i 5 kap. 15 § KompL, att särskild hänsyn ska tas till konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet vid bestämmandet av sanktioner, nämligen att om sådana effekter inte föreligger eller är begränsade, ska detta påverka eventuell sanktion i förmildrande riktning. Avsaknad av, eller begränsade, sådana konkreta eller potentiella effekter kan även utgöra särskilda skäl för att avstå från ingripande enligt 5 kap. 17 § KompL.

Finansinspektionen har tillämpat myndighetens schablon för bestämmande av sanktionsavgiftens storlek. Detta innebär att ingripandet inte beaktar någon av följande omständigheter; han har vidtagit rättelse genom att på eget initiativ komma in med anmälan av transaktionen, handel i bolaget har varken förekommit eller kunnat förekomma på värdepappersmarknaden från det att anmälan skulle ske till dess att anmälan faktiskt sker, överlåtelse av aktier i bolaget har varken verkställts eller kunnat verkställas från det att anmälan skulle ske till dess att anmälan faktiskt sker, inga eller begränsade konkreta eller potentiella effekter på det finansiella systemet har förekommit, den försenade anmälan har inte medfört någon skada, han har varken erhållit eller kunnat erhålla någon vinst eller undvikit några kostnader som en konsekvens av transaktionen. Att Finansinspektionen inte beaktat dessa omständigheter innebär att hans sanktion är densamma som om dessa inte förelegat. Sanktionen uppfyller därför inte KompL:s krav på

proportionalitet vid val av ingripande och bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Sanktionsavgift

Kammarrätten konstaterar inledningsvis att AA i egenskap av person i ledande ställning, var skyldig att anmäla den aktuella transaktionen till Finansinspektionen senast den 13 april 2017. Anmälan kom in till Finansinspektionen den 17 april 2017, dvs. fyra dagar för sent. Det fanns därför förutsättningar att påföra AA en sanktionsavgift.

Frågan är då dels om det funnits grund för Finansinspektionen att avstå från ingripande, dels om den fastställda sanktionsavgiften om 450 000 kr kan anses väl avvägd och proportionerlig.

Förvaltningsrätten har funnit att det förelegat särskilda skäl att avstå från ingripande. Vid denna bedömning har förvaltningsrätten beaktat att anmälan gjorts innan den fjärde affärsdagen och därmed inte haft eller kunnat ha några konkreta eller potentiella effekter på det finansiella systemet. Överträdelsen har därmed, enligt förvaltningsrätten, inte medfört någon skada och någon faktisk handel på värdepappersmarknaden har inte kunnat ske fram till att anmälan gjordes.

Möjligheten för Finansinspektionen att avstå från ingripande regleras i 5 kap. 17 § KompL. Enligt denna bestämmelse kan Finansinspektionen avstå från att ingripa om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om personen i fråga gör rättelse, något annat organ har vidtagit åtgärder och dessa åtgärder bedöms vara tillräckliga, eller om det annars finns särskilda skäl.

Av förarbetena till bestämmelsen framgår att med särskilda skäl avses t.ex. att det är fråga om att en underårig har överträtt marknadsmissbruksförordningen och det ter sig orimligt att besluta om en sanktion mot denne. Bestämmelsen kan också bli tillämplig om någon annan myndighet har beslutat om ingripande på ett sätt som innebär att dubbelprövningsförbudet hindrar ett nytt ingripande (prop. 2016/17:22 s. 392).

Kammarrätten finner att redan transaktionens storlek om 11 080 000 kr innebär att överträdelsen inte kan anses som ringa. Omständigheterna kring anmälan är inte heller sådana att överträdelsen kan anses vara ursäktlig. Kammarrätten anser inte heller att det föreligger särskilda skäl att avstå från ingripande. De omständigheter som förvaltningsrätten har lagt till grund för sin bedömning avseende särskilda skäl är enligt kammarrättens mening inte sådana omständigheter som avses med bestämmelsen. Bestämmelsen om särskilda skäl tar främst sikte på sådana fall där en sanktionsavgift slår hårt mot enskilda individer, där bl.a. den enskildes ålder kan beaktas. Vad som kan utgöra särskilda skäl måste dock avgöras med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet och kan vara annat än de situationer som uttryckligen nämns i förarbetena.

Överträdelsens konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet och huruvida överträdelsen medfört skada samt att faktisk handel inte kunnat ske fram till att anmälan gjordes är dock, enligt kammarrättens mening, omständigheter som är hänförliga till själva överträdelsen och som istället ska beaktas bl.a. vid val av ingripande samt när en sanktionsavgifts storlek ska fastställas.

Frågan är då om storleken på den fastställda sanktionsavgiften om 450 000 kr kan anses väl avvägd och proportionerlig eller om det finns skäl att fastställa den till ett lägre belopp. Enligt 5 kap. 18 § KompL ska Finansinspektionen, vid fastställande av sanktionsavgiftens storlek, ta

särskild hänsyn till sådana omständigheter som anges i 5 kap. 15 och 16 §§ KompL, däribland överträdelsens allvar och längd, konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar. Även i detta sammanhang måste dock en sammanvägd bedömning av omständigheterna i det enskilda fallet göras. De omständigheter som anges särskilt i lagtexten är exemplifierande och utgör inte hinder för att ta hänsyn till andra omständigheter (prop. 2016/17:22 s. 390).

AA har som förmildrande omständigheter fört fram bl.a. att han vidtagit rättelse genom att på eget initiativ komma in med anmälan av transaktionen, att handel i bolaget eller överlåtelse av aktier i bolaget varken förekommit eller kunnat förekomma från det att anmälan skulle ske till dess att anmälan faktiskt skedde, att inga eller begränsade konkreta eller potentiella effekter på det finansiella systemet har förekommit och att den försenade anmälan inte medfört någon skada.

Kammarrätten anser att det är av väsentlig betydelse att marknadens aktörer utan dröjsmål får information om transaktioner och ett offentliggörande av transaktioner utgör en värdefull informationskälla för investerare. Även en kort försening i detta avseende kan innebära konsekvenser för potentiella investerare. Att faktisk handel på värdepappersmarknaden inte kunnat ske från det att anmälan skulle ske till dess att anmälan faktiskt skedde har i detta sammanhang ingen betydelse då information om transaktioner är av intresse även för aktörer utanför dessa marknadsplatser. Den aktuella transaktionen avsåg utlåning av aktier till ett stort belopp vilket påverkar bedömningen av överträdelsens allvar samt även transaktionens konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet.

Kammarrätten finner mot denna bakgrund och med särskilt beaktande av syftet med regleringen att de omständigheter som AA fört fram inte utgör skäl för att fastställa sanktionsavgiften till ett lägre belopp.

Överklagandet ska därför bifallas och Finansinspektionens beslut den 26 mars 2018 att AA ska betala en sanktionsavgift på 450 000 kr ska fastställas.

Ersättning för kostnader

Det saknas lagliga förutsättningar att medge ersättning för kostnader i mål enligt KompL. AA yrkande om att få ersättning för kostnader i målet ska därför avvisas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Christian Groth
lagman
ordförande

Hanna Kristiansson
kammarrättsråd
referent

Ida Lönneborg
tf. assessor

Viktoria Gashi
föredragande jurist

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM
Avdelning 30

DOM
2018-06-27
Meddelad i Stockholm

Mål nr
9543-18

KLAGANDE

AA

Ombud: Advokat Ola Lidström
Hamilton Advokatbyrå KB
Box 715
101 33 Stockholm

MOTPART

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

ÖVERKLAGAT BESLUT

Finansinspektionens beslut 2018-03-26, se bilaga 1

SAKEN

Sanktionsavgift enligt lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten upphäver det överklagade beslutet.

Dok.Id 986362

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00	08-561 680 01	måndag–fredag 08:00–16:30
		E-post: forvaltningsrattenistockholm@dom.se www.domstol.se/forvaltningsratt		

YRKANDEN M.M.

AA yrkar i första hand att sanktionsavgiften ska efterges i sin helhet och i andra hand att sanktionsbeloppet sätts ned med ett belopp motsvarande – i vart fall – tre fjärdedelar av den av Finansinspektionens beslutade sanktionsavgift eller det belopp som förvaltningsrätten finner skäligt. Han anför bl.a. följande. Finansinspektionen har inte beaktat alla omständigheter i det enskilda fallet, nämligen att överträdelsen är ringa, överträdelsen är ursäktlig, överträdelsen inte har haft och kunde inte ha några konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, överträdelsen har inte medfört någon skada, det föreligger osäkerhet om vilken affärsdag anmälan senast skulle ske samt att han inte har erhållit, eller kunnat erhålla någon ersättning eller vinst eller undvikit någon kostnad till följd av överträdelsen. Han misstog skärtorsdagen för att inte utgöra en affärsdag i marknadsmissbruksförordningens bemärkelse med beaktande av att handeln på Nasdaq First North den 13 april 2017, skärtorsdagen, stängde klockan 13.00, varför överträdelsen är bagatellartad och ursäktlig. Det är uppenbart att överträdelsen begåtts av förbiseende, då han anmälde transaktionen till Finansinspektionen klockan 07.11 den 17 april 2017 utan någon föregående kontakt med Finansinspektionen. Sammantaget föreligger särskilda skäl för Finansinspektionen att avstå från ingripande.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser

Personer i ledande ställning ska anmäla transaktioner som genomförts för deras egen räkning avseende aktier enligt artikel 19.1 första stycket a i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordningen) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och

kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG. Av artikel 19.1 tredje stycket framgår att sådana anmälningar ska göras utan dröjsmål och senast tre affärsdagar efter det datum som transaktionen gjorts. Enligt artikel 19.7 a ska utlåning av finansiella instrument av eller på uppdrag av en person i ledande ställning inkluderas i de transaktioner som måste anmälas.

I 5 kap. 2 § 5 lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (KompL) föreskrivs att Finansinspektionen ska ingripa mot den som låter bli att till Finansinspektionen samt berörda företag eller organ som avses i artikel 19.1 och 19.10 göra en anmälan om egna transaktioner i enlighet med det som anges i artikel 19.1, 19.2, 19.6 och 19.7 i marknadsmissbruksförordningen. Enligt 5 kap. 3 § 6 KompL kan ingripande ske genom sanktionsavgift.

Av 5 kap. 8 § KompL framgår att sanktionsavgiften för en fysisk person ska fastställas som högst till det högsta av 500 000 euro, tre gånger en eventuell vinst eller tre gånger en eventuell förlust som undvikits genom regelöverträdelse.

Enligt 5 kap. 15 och 16 §§ KompL ska Finansinspektionen vid valet av ingripande beakta överträdelsens allvar och längd. Särskild hänsyn ska tas till överträdelsens konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar. Finansinspektionen ska även beakta vissa försvårande och förmildrande omständigheter. I försvårande riktning ska beaktas om en person tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning bör särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som gått mellan de olika överträdelserna. I förmildrande riktning ska det beaktas om den som har begått överträdelserna i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat utredningen, har vidtagit åtgärder efter överträdelserna för att undvika att den upp-

repas och förorsakas men till följd av att han eller hon på grund av överträdelsen blir eller kan antas bli avskedad eller uppsagd från anställning eller drabbas av annat hinder eller synnerlig svårighet i yrkes- eller näringsutövning.

Finansinspektionen får, enligt 5 kap. 17 § KompL, avstå från att ingripa om överträdelsen är ringa eller ursäktlig, om personen i fråga gör rättelse, något annat organ har vidtagit åtgärder och dessa åtgärder bedöms vara tillräckliga, eller om det annars finns särskilda skäl.

Av 5 kap 18 § KompL framgår att Finansinspektionen ska ta särskild hänsyn till sådana omständigheter som anges i 15 § och 16 § KompL när sanktionsavgiftens storlek fastställs. Särskild hänsyn ska även tas till, om det går att fastställa, den vinst som personen, eller någon annan, erhållit till följd av regelöverträdelsen eller de kostnader som undvikits.

Förvaltningsrättens bedömning

AA var vid den aktuella tidpunkten en person i ledande ställning i bolaget och han var således skyldig att anmäla transaktionen till Finansinspektionen utan dröjsmål och senast tre affärsdagar efter det datum som transaktionen gjorts. Anmälan skulle senast ha kommit in till Finansinspektionen den 13 april 2017. Det fanns därmed i och för sig förutsättningar att påföra AA en sanktionsavgift. Frågan är dock om Finansinspektionen borde ha avstått från detta med hänsyn till de begränsade effekter den sena anmälan fick. Den tredje affärsdagen, dvs. den 13 april 2017, inföll som framgått på skärtorsdagen. AA har anfört att han misstog skärtorsdagen för att inte utgöra en affärsdag i marknadsmissbruksförordningens bemärkelse. AA anmälan registrerades i Finansinspektionens digitala system kl. 7.11 måndagen den 17 april 2017, dvs. annandag påsk. AA anmälan har således gjorts innan den

fjärde affärsdagen. Överträdelsen har därmed inte haft eller kunnat ha några konkreta eller potentiella effekter på det finansiella systemet. Överträdelsen har därmed inte medfört någon skada och någon faktisk handel på värdepappersmarknaden har inte kunnat ske fram till att anmälan gjordes. Förvaltningsrätten finner mot bakgrund av detta att det finns särskilda skäl för att avstå från ingripande. Överklagandet ska därför bifallas på sätt att det överklagade beslutet upphävs.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (DV 3109/1A).

Mattias Almqvist
Chefsrådman

Nämndemännen Leif-Åke Andersson, Sune Holmgren och Patrik Nordlund har också deltagit i avgörandet.

Förvaltningsrättsnotarien Emma Zarelius har föredragit målet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Stockholm.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nå för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.